

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: Y. K., nar. xx. xx. xxxx, státní příslušnost Běloruská republika,
bytem P.

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, IČ 00007064, Odbor azylové a migrační
politiky, Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě ze dne 26. 3. 2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2021, č. j. X o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 3. 2021, č.j. X bylo o žádosti žalobce ze dne 4. 12. 2020 rozhodnuto, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu neuděluje. Žalovaný v rozhodnutí konstatoval, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že ve své vlasti vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním důvodem pronásledován. Žalovaný nedospěl ani k závěru, že by měl žalobce odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých náboženských názorů, k tomuto žalobce neuvedl žádné skutečnosti.

II.

Žaloba

2. Žalobce se včasné podanou žalobou ze dne 26. 3. 2021 domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného. Žalobu odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího správního řízení, jež bylo jednostranné a neobjektivní, nedostatečně odůvodněné a byl jím chybně vyložen zákon. Informace použité žalovaným nebyly aktuální, žalovaný měl při rozhodnutí posoudit aktuální informace o zemi původu a zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. Dále uvedl, že další důvody žaloby a skutečnosti svědčící o neobjektivnosti správního orgánu doplní bez zbytečného odkladu, nejpozději ve lhůtě 30 dnů. Žalobce požádal o nařízení ústního jednání a o ustanovení advokáta.
3. Usnesením č. j. 60 Az 13/2021-26 ze dne 19. 4. 2021 byl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítnut.
4. Usnesením č. j. 60 Az 13/2021-26 ze dne 19. 4. 2021, jež nabylo právní moci dne 26. 4. 2021, byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů. O kasační stížnosti žalobce bylo rozhodnuto rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 127/2021-21 ze dne 18. 6. 2021 tak, že jeho návrh na ustanovení zástupce byl zamítnut stejně tak jako kasační stížnost směřující proti usnesení krajského soudu, jímž byl zamítnut žalobcův návrh na ustanovení bezplatného právního zástupce.
5. Soud následně žalobce v souladu s ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. vyzval k upřesnění žalobního bodu, avšak žalobce žalobu ve stanovené lhůtě neupřesnil.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 25. 5. 2021 uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou a v momentální podobě za formulářovou. Tato v obecné rovině apeluje na dodržování souboru pravidel správního řízení bez jakékoliv konkretizace toho kterého porušení a stejně tak je velmi obecná námitka spočívající v neaktuálnosti podkladů rozhodnutí a není z ní zřejmé, které konkrétní podklady a z jakých důvodů žalobce považuje za neaktuální, a proto se k ní nelze podrobněji vyjádřit, neboť má zato, že je prakticky neprojednatelná a nedůvodná.

IV.

Posouzení věci soudem

7. Ve věci bylo s ohledem na žádost žalobce nařízeno jednání.
8. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů, přičemž se v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabýval i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodování.
9. Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odpovídají obsahu spisu.

V.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba je nedůvodná.
11. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:
12. Z poskytnutých údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany vyplývá, že žalobce je bezdětný, ženatý, jeho manželka má v ČR dlouhodobý pobyt. Ve vlasti byl naposledy cca před 10 lety, neboť od roku 2012 pracoval dva roky v Rusku, a když nebyla v EU práce, žil s manželkou na Ukrajině, poté cestoval různě po celé Evropě i Rusku, do ČR přicestoval poprvé v roce 2018. Poté přijížděl pravidelně vždy na tři měsíce a z ČR se pokaždé vracel do Polska či na Ukrajinu. Na území ČR vstoupil naposledy dne 7. 9. 2020. V letech 2017 až 2019 měl roční pracovní víza v Polsku. O udělení mezinárodní ochrany dosud v žádném státě nežádal. Je zdravý, nemá zvláštní potřeby. Jako jediné důvody žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že se nemůže vrátit do vlasti kvůli současné politické situaci a nemá, jak si vyřídit legální pobyt. Je pravoslavného křesťanství, nikdy nebyl politicky aktivní, o politiku se nezajímá. V průběhu pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že konkrétní příčinou jeho odchodu z vlasti před deseti lety byly nesváry v rodině, je mu známo, že v Bělorusku nyní nefungují vízová centra, již vyčerpal všechny možnosti legalizace svého pobytu. Žije s manželkou, s níž se seznámil v Rusku, v ČR získala dlouhodobý pobyt. Veškeré jeho obavy z návratu do vlasti jsou spojeny pouze s tím, že by si tam nemohl vyřídit nové vízum či pobyt v ČR. Doposud si legální pobyt v ČR vyřizoval na dobu 90 dní na Ukrajině, obává se však, že by tam zůstal na půl roku, jak se naposledy stalo kvůli koronaviru. V ČR naposledy pracoval asi tři měsíce na základě pracovního víza. V ČR se mu nepodařilo vyřídit dlouhodobý pobyt, volal několikrát za tím účelem i na český konzulát do Běloruska, ale marně. Protože vyčerpal všechny možnosti, nezbylo mu nic jiného, než požádat o azyl, jímž chce legalizovat svůj pobyt v ČR, kde nemá kromě manželky žádné příbuzné. Do Běloruska se vrátit nechce, neboť nemá kam a neví, zda by mu běloruská strana nezakázala vycestování.
13. Žalovaný při rozhodnutí vycházel mj. z Informace OAMP- Politická a lidskoprávní situace, nástin vývoje od roku 2010, vztahy s EU ze dne 15. 5. 2020, která poukazuje na opětovné navázání vztahů Běloruska s EU a USA včetně zrušení sankcí poté, co režim učinil některé pozitivní kroky v oblasti lidských práv s tím, že je mu známa aktuální situace, jež v Bělorusku nastala po sporných a Evropskou unií neuznaných prezidentských

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

volbách v srpnu 2020, jež vyvolaly silnou reakci v běloruské společnosti a tvrdé zásahy proti demonstrantům. Přestože režim proti svým oponentům postupuje plošně a masivně, nelze hovořit o náhodném násilí či pronásledování. Ze zprávy vyplývá, že režim se cíleně zaměřuje na čelní představitele opozice, aktivisty, organizátory protestů i řadové účastníky protestů. Žalovaný však v Bělorusku nebyl asi deset let, neměl tam žádné potíže, do odjezdu z vlasti ani následně se nikterak politicky ani veřejně neangažoval a dle žalovaného neexistuje žádný reálný důvod domnívat se, že by se po jeho návratu tato situace změnila. Žalovaný proto neshledal při návratu žalobce do vlasti odůvodněný strach z pronásledování podle ust. § 12 b) zákona o azylu, přičemž žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a), b) zákona o azylu a azyl neudělil s tím, že žalobce nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny ani nesplňuje důvody pro udělení azylu z humanitárních důvodů podle ust. § 14 zákona o azylu, neboť je zdravou, zletilou, plně svéprávnou osobou, jež je schopna si zajišťovat své životní potřeby vlastní prací. Zároveň žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu a doplňková ochrana proto nebyla udělena.

14. Dalším podkladem žalovaného pro rozhodnutí byla Zpráva Ministerstva vnitra ČR odbor azylové a migrační politiky o dodržování lidských práv v Bělorusku za rok 2019 ze dne 11. 3. 2020, Informace OAMP o bezpečnostní a politické situaci v Bělorusku ze dne 25. 5. 2020, Informace OAMP ze dne 14. 12. 2020 o vývoji po prezidentských volbách z 9. 8. 2020 v Bělorusku, zpráva Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky Bělorusko – Informace č. j. 114082-6/2020 LPTP ze dne 21. 7. 2020 týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí.
15. Podle ust. § 12 zákona č. 325/1999 Sb. azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
16. Soud posoudil napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že jde o rozhodnutí přezkoumatelné a je z něj zřejmé, jak správní orgán o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany rozhodl a proč tak učinil a z jakých podkladů vycházel. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud přezkoumal napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
17. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval důvody, jimiž žalobce odůvodnil svoji žádost o mezinárodní ochranu, zdůvodnil své úvahy a předložil konkrétní ucelenou argumentaci svého rozhodnutí a soudu proto nic nebránilo v tom, aby správnost úvah žalovaného v rozsahu žalobních námitek věcně posoudil. Zároveň veškeré skutečnosti uvedené žalovaným korespondují s obsahem spisu. Soud se s provedeným hodnocením žalovaného plně ztotožňuje.
18. Žalobce ve své žalobě ze dne 26. 3. 2021 vytýkal žalovanému, že informace, z nichž vycházel při svém rozhodování, nejsou aktuální a že žalovaný měl při rozhodnutí posoudit aktuální informace o zemi jeho původu a přesně a úplně zjistit skutečný stav věci. Již však

blíže nekonkretizoval, v čem jsou které konkrétní informace o zemi původu neaktuální či v jakém konkrétním ohledu žalovaný nezjistil skutečný stav věci. Z obsahu zpráv o zemi původu žalobce shromážděných žalovaným nevyplývá, že byly neaktuální v době vydání napadeného rozhodnutí či v době rozhodování soudu. Sám žalobce neuvedl, v čem konkrétně má jím tvrzená neaktualita těchto zpráv spočívat. Stejně tak žalobce neupřesnil, zda má zato, že jím v žalobě zmíněná povinnost žalovaného zjistit přesně a úplně skutečný stav věci byla porušena a čím konkrétně.

19. Z Informace MZV ČR, č. j. X ze dne 21. 7. 2020 vyplývá, že Státní orgány Běloruské republiky mají přesný přehled o datech cest u všech kategorií občanů a nedá se říci, že by v souvislosti s vycestováním či návratem sledovaly plošně nějakou zájmovou kategorii a je to spíše záležitost konkrétních osob, o jejichž aktivitách se v rámci systému „věděl“ ještě před vycestováním, například LP aktivisté, politici, podnikatelé, sociální aktivisté, vysocí státní zaměstnanci, důstojníci, apod. či kteří mají např. záznam u KGB. Z tvrzení žalobce a zjištěných skutečností je však zřejmé, že do žádné z těchto kategorií nenáleží.
20. U ústního jednání konaného dne 27. 9. 2021 u zdejšího soudu žalobce setrval na podané žalobě, přičemž navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení s odůvodněním, že stěžejním důvodem pro vyhovění jeho žalobě je skutečnost, že bude-li nucen vrátit se do Běloruska, hrozí mu, že z důvodu, že žil a pracoval delší dobu v zahraničí, nebude mu umožněno vycestovat z Běloruska a to i v případě, že by se mu podařilo získat vízum, což je však samo o sobě velmi problematické. Dále uvedl, že má v případě návratu do své vlasti důvodné obavy z pronásledování, neboť se dne 7. 6. 2021 v České republice zúčastnil akce pořádané v souvislosti s návštěvou opoziční političky S. T.. Této akci byli přítomni i agenti běloruského režimu, kteří si její účastníky, tedy i jeho, fotili a natáčeli.
21. Zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu, když setrval na svém rozhodnutí s odkazem na správní spis i vyjádření k žalobě. Uvedl, že argumentaci žalobce vznesenou poprvé až při ústním jednání není možné akceptovat, neboť soud posuzuje to, co je obsahem správního spisu. Je to žalobce, kdo nese odpovědnost za obsah žaloby, avšak ten žalobní body nijak nekonkretizoval. Žalobce požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce, jeho žádosti nebylo vyhověno, avšak mohl se obrátit na některou z nevládních organizací poskytujících právní pomoc žadatelům o mezinárodní ochranu, kromě toho má zato, že pracuje-li žalobce již deset let v zahraničí, mohl by mít dostatek finančních prostředků na to, aby si sám zajistil právní pomoc.
22. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že v řízení před žalovaným nedošlo k žádným vadám řízení a jeho rozhodnutí je zákonné. Žalobce před správním orgánem netvrdil, natož prokázal azylově relevantní důvody. Uvedl, že se v Bělorusku nikdy politicky ani občansky neangažoval, o politiku se nezajímá, v Bělorusku byl naposledy před deseti lety. Je zcela zdravý, nemá žádné zvláštní potřeby. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu žalobce před správním orgánem uvedl, že se do vlasti nemůže vrátit kvůli současné politické situaci, jež má za následek, že nefungují vízová centra a Bělorus prakticky nemůže vycestovat do zahraničí. Jeho manželka má povolený dlouhodobý pobyt v České republice, avšak on vyčerpal všechny možnosti, aby zůstal v ČR a vyřídil si zde legální pobyt. Chce žít v České republice s manželkou, v Bělorusku se nemá kam vrátit.
23. Jak je uvedeno výše, žalobce při ústním jednání před soudem uvedl zcela novou skutečnost, pro niž by mělo být, dle jeho názoru, žalobě vyhověno, neboť dokládá existenci azylově relevantního důvodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

24. V dané věci bylo žalobci napadené rozhodnutí doručeno dne 16. 3. 2021, jak vyplývá z protokolu o předání rozhodnutí. Žaloba byla ke zdejšímu soudu podána dne 29. 3. 2021, návrh žalobce na ustanovení bezplatného právního zástupce byl zamítnut a rozhodnutím ze dne 18. 6. 2021 byla zamítnuta kasační stížnost žalobce proti tomuto rozhodnutí. Podáním ze dne 20. 7. 2021 doručeným soudem následujícího dne žalobce soudem sdělil, že po nahlédnutí do spisu poskytne doplnění a vyjádří se. Následně dne 21. 7. 2021 byl žalobce usnesením soudem vyzván k odstranění vad žaloby spočívajících v nedostatečném vyličení rozhodujících skutečností ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení, jež dle doručky nastalo 28. 7. 2021. Na tuto výzvu žalobce nereagoval.
25. Dle § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby.
26. Dle § 72 odst. 1 s.ř.s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
27. Dle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.
28. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů, přičemž byl připraven v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabývat se i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodování. Je třeba zdůraznit, že soud nepřezkoumává automaticky celé správní rozhodnutí *ex offio*, ale je striktně vázán rozsahem napadení správního rozhodnutí žalobcem dle § 71 odst. 2 SŘS.
29. Při ústním jednání nově tvrzená skutečnost spočívající v nebezpečí, jež žalobci dle jeho názoru v Bělorusku hrozí v souvislosti s jeho účastí na politické demonstraci proti současnému režimu v Bělorusku, tak nemohla mít, s ohledem na obsah žalobního bodu vymezeného v žalobě, vliv na rozhodnutí soudu, právě s ohledem na výše uvedená zákonná ustanovení, na základě nichž může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby, tedy ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením. S ohledem na skutečnost, že žalobce požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce, byla tato lhůta výše uvedenou výzvou k odstranění vad žaloby ze dne 21. 7. 2021 prodloužena, avšak žalobcem nebyla nevyužita. Nejpodstatnější náležitostí žaloby proti správnímu rozhodnutí je přitom náležité vymezení žalobních bodů, tj. uvedení zcela konkrétních skutkových a právních důvodů nezákonnosti rozhodnutí. Skutková tvrzení a žalobní body obsažené v žalobě proto nemohou být zcela obecné a nekonkrétní, tak jako je tomu v žalobě podané žalobcem, ale musí představovat jasné individualizovaný, od jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelný popis, neboť míra konkretizace jednotlivých žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. V daném případě však žalobce jako žalobní bod uvedl pouze skutečnost, že žalovaný vycházel z neaktuálních informací, aniž by konkretizoval, v čem spočívá neaktualnost které konkrétní informace s tím, že další důvody žaloby a skutečnosti svědčící o neobjektivnosti správního orgánu doplní bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů, což však i přes zaslání výzvy neučinil.

30. Při ústním jednání soudu žalobcem poprvé uvedenou skutečnost spočívající v újmě, jež mu hrozí v souvislosti s jeho účastí na protivládní demonstraci 7. 6. 2021, proto nelze považovat za novou skutečnost odpovídající stavu v okamžiku rozhodování soudu, jíž by se měl soud zabývat, a to právě s ohledem na absenci žalobního bodu, k jehož konkretizaci by žalobcovo nové tvrzení sloužilo. Kromě toho nelze přehlédnout ani to, že žalobce tuto nově tvrzenou skutečnost uvedl až při ústním jednání a nezmínil je ani ve svém podání ze dne 20. 7. 2021, ačkoli se demonstrace účastnil již dne 7. 6. 2021. Nelze se proto vyhnout úvaze o účelovosti tvrzení žalobce i o účelovosti jeho účasti na protivládní demonstraci, jíž žalobce žádným způsobem nedoložil a ani neoznačil důkazy k prokázání svých tvrzení.
31. Nad rámec odůvodnění tohoto rozhodnutí soud uvádí, že pokud má žalobce za to, že zde v souvislosti s jeho účastí na uvedené demonstraci vyvstaly azylově relevantní důvody, pak má možnost podat opakovanou žádost o mezinárodní ochranu a v rámci následného řízení by byla jejich existence posuzována.
32. Soud tedy za dané situace dospěl k závěru, že žalobce nebyl napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech přímo ani v důsledku porušení svých práv, když ve správním řízení neunesl břemeno tvrzení, jež jej v souvislosti s podanou žádostí o mezinárodní ochranu v souladu s ust. § 49a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu stíhá, neboť byl povinen tvrdit či věrohodně prokázat skutečnosti svědčící o aktuální hrozbě jeho pronásledování či újmy v zemi původu, čemuž však nedostál za situace, kdy k důvodům podání žádosti o azyl uvedl pouze to, že veškeré jeho obavy z návratu do vlasti jsou spojeny výlučně s tím, že by si tam nemohl vyřídit nové vízum či pobyt v ČR a protože vyčerpал všechny možnosti, jak legalizovat svůj pobyt v ČR, nezbylo mu nic jiného, než požádat o azyl.
33. V řízení o udělení mezinárodní ochrany je důkazní břemeno rozloženo mezi žalobce a žalovaného. Prokazovat jednotlivé skutečnosti je sice povinen primárně žalobce, jakožto žadatel, nicméně žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, jež tvrzení žalobce vyvracují či jež je podporují. V tomto případě však tvrzení žalobce týkající se azylově relevantních důvodů zcela absentují. Soud má proto zato, že nejsou žádné důvody, pro něž by žalobce nemohl odcestovat do Běloruska. Mezinárodní ochrana neslouží jako prostředek k legalizaci pobytu na území ČR a sleduje-li žalobce především tento cíl, pak mu nezbyvá než se podrobit režimu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, v platném znění.
34. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl, neboť žádný z žalobních bodů soud neshledal důvodným, když rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu i správním řádem a soud se s jeho obsahem ztotožňuje.

VI.

Náklady řízení

35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval

jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. 9. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně